

Odborný posudek

bakalářský koncert BcA. Marie Benetkové konaný 29.3. 2016.
diplomová práce „Flétnista Vojtěch Lindaur“

V úterý 29. března se v sále Galerie v Lichtenšteinském paláci konal magisterský koncert slečny Marie Benetkové, která je studentkou profesora Radomíra Pivody. Jejími spoluhráči byli houslista Patrik Sedlář, klavíristka Lenka Dombaiová a celým večerem pak doprovázela studentku na klavír odb. as. Halka Klánská.

Marie Benetková zahájila celý večer krásnou sonátou Es dur od J.S. Bacha. Přednes byl velice kulantní, jisté barokní frázování podtrhovalo znalost dobové praxe. V akusticky exponovaných místech zde byla však znát mírná tónová nejistota, kdy tón zněl řídko a příliš vzdušně. Přiřítám to k počáteční nervozitě, kdy sólistka nebyla na pódiu ještě dostatečně etablovaná.

Následovala Siciliana a Burlesca od Alfréda Casely. Zde mě Marie Benetková příjemně překvapila, protože toto dílo prezentovala jistě, s procítěnými frázemi, snad jen hluboká flétnová poloha mohla být hrána s větším fundamentem. Přesto zahrála toto dílo mnohem lépe než na semináři o několik týdnů dříve.

V Uherské pastorální fantazii od Alberta Franze Dopplera dala Marie Benetková vyznít svému velice příjemnému tónu ve středních a nižších polohách svého nástroje. Tón byl zpěvný a příjemný. Naopak v exponované vyšší poloze byl tón zbytečně přikrytý a zastřený. Dobře si poradila s výraznými dynamickými kontrasty na kterých, kromě virtuozity, toto dílo stojí.

Ve druhé části svého večera zvolila studentka dvě sonáty, které se řadí do stěžejního flétnového repertoáru. Madrigalovou sonátu od Bohuslava Martinů a Sonátu D dur od Sergeje Prokofjeva.

V prvním případě si pozvala budoucí absolventka ke spolupráci houslistu Patrika Sedláře a klavíristku Lenku Dombaiovou. Zde Marie Benetková prokázala dobrý smysl a citění pro komorní souhru. Rušil mě zde pouze detail, že v mnohých pasážích tohoto díla byly housle silnější než flétna. Bylo to pravděpodobně dáno požadavkem houslisty hrát korpusem nástroje k publiku.

Sonáta Sergeje Prokofjeva je adekvátní svým zařazením do absolventského výkonu. Bohužel se často zařazuje až na konec programu a zde vidím kámen úrazu. Sonáta je velice obtížná a sólistům na ni v závěru koncertu již nezbyvá mnoho sil. Bylo to tak i v tomto případě. V rychlých větách jsem zaznamenal drobné technické nedostatky, místy došlo k nelogickým nádechům. Hudebně vyzrálý projev tak rušily detaily s určitostí zaviněné únavou.

Celý večer hodnotím stupněm B.

Písemná práce s názvem „Flétnista Vojtěch Lindaur“ se zabývá osobností flétnisty Vojtěcha Lindaura, který působil v druhé polovině 20. století v západních Čechách jako orchestrální a komorní hráč a také jako sólista. Práce je psána hezkým a čtivým jazykem. Kromě rozsáhlého množství protagonistových aktivit se dozvídáme i o bohatém koncertním a uměleckém životě města Plzně a západních Čech. Práce je doplněna výčtem sólových vystoupení a studentkou dohledanými nahrávkami této flétnové osobnosti. Příjemně vyznívají i výpovědi Lindaurových pamětníků.

Myslím, že každá takto aktivní a pro obor přínosná umělecká osobnost si zasluhuje nemalou úctu a práce Marie Benetkové k této úctě přispívá a zprostředkovává ji budoucím generacím flétnistů.

Práci hodnotím stupněm A.

V Praze dne 24.5.2016

odb. as. Mgr. Mario Mesany